

Xc 42.

67

DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA
SISTENS
EXPLANATIONEM

ADFFECTVS MANIACI LEVI.
ORIS RARISSIMO SENSUVM
QVORUNDAM AVGMEN.
TO STIPATI

QVAM
FAVENTE SVMMO NVMINE
IN ALMA REGIA FRIDERICIANA
PRÆSIDE

DN. FRIDERICO HOFFMANNO
ACADEMIÆ ET ORDINIS MEDICORVM SENIORE

PRO LICENTIA
SVMMISQUE IN MEDICINA HONORIBVS AC PRIVILEGIIS
MORE MAIORVM RITE CAPESSENDIS

Ad d. Aug. Anni MDCCXXXIV.

PVBLINE DEFENDET

AVCTOR

IOHANNES CONRADVS FISCHER
PILLAVIA PRVSSVS.

HALÆ MAGDEBURGICÆ
TYPIS IOHANNIS CHRISTIANI HILLIGERI, ACAD. TYPOR.

PRÆFAMEN.

Rerum animam rationalem,
& corpus organico - mechanico
intercedere vinculum, atque
commercium , ex mutua
determinata tamen aetione &
reactione evidentissime collige-
re licet ; Quotidiana enim quaecunque convin-
cit experientia , animam , (liberam tamen ab an-
xiis curis & nocivis ac turbulentis affectibus) du-
rante sana ac integra corporis constitutione, inte-
gritate itidem & amica frui quiete ; Noxia e con-
trario superveniente mutatione in corpore , ean-
dem , quam primum domicili labem ex motuum
irregularitate percipit , in tranquillitate illico tur-
bari . Idem corpori , quotiescumque anima curis

A 2

premi-

premitur, aut meditationibus profundioribus, & adfectibus gravioribus indulget, accidere, certissimum est. Anima res externas, earumque in primis figuram, magnitudinem, & motum, organorum ministerio, specifico motu ab obiectis impressas cognoscit & diversas sibi deinceps de iisdem format ideas, quae organis sensoriis integris, juncta insimul regulari & sufficienti animæ attentione, rebus ipsis conformes existunt; organis vero lœsis, difformes deprehenduntur. Prius quotidie, posterius vero quandoque præ primis in deliriis, in quibus ob inordinatum, & non raro impetuosum fibrarum cerebri motum simulacra rerum menti confuse offeruntur, observamus. Si mile in subiuncti casus historia exemplum ob phœnomena quædam rarissimum, occurrit; quare idem speciminis inauguralis loco explanare decrevimus. Faxit Deus T. O. Terque M. ut conamina hæc ex voto succedant, atque in sui gloriam & proximi emolumentum dirigantur.

CASVS.

Vir honestus XLIV. annorum temperamenti cholericæ prædominantis, siccioris, gracilis & sensibilioris habitus, meditationibus profundioribus atque studiis præfertim nocturnis nimum

mium indulgens, & sub parciori potulentorum adsumptione, herbæ nicotianæ fumo intemperanter usus, ob illatam iniuriam iracundia valde excandescebat, & durante hoc impetuoso mentis motu vinum adustum largiori quantitate hausit. Noctem insequentem transsegit insomnem, & redeunte tempore matutino surgens, absurdâ insuetis gestibus proferebat, & paulo post furore correptus fenestras baculo percutiendo effregit, atque obviam primo ancillam sine causa verberibus exceptit. In cubiculum a coniuge servorum ministerio redactus, ob continuum delirium, maniaco per omnia simile custodiri debuit, ne se se e fenestrâs præcipitem daret, aut hinc inde discurrens alios laderet. Nulla febris, nec ulla mali hypochondriaci latitantis suspicio aderat, nunquam hæmorrhoidum fluxum aut molimina ad eundem est expertus, alvis præsente paroxysmo furibundo obstruēta, appetitus bonus, pulsus durus atque tensivus, urina pauca ac tenuis & interdum rubicunda paululum cum sedimento micante eiusdem, sed saturatioris coloris. Post aliquot dierum decursum fine pharmacorum ope delirium maxima ex parte discessit, remanente tamen sensibili admodum visu & auditu, adeo, ut patiens neque corpora lucida, fortius illuminata & coloribus eminentioribus, ut rubro, flavo, albo, &c. prædicta, adspicere, neque sonum paululum validiore v. g. campanarum, cantantium, cum calcariis & ocreis euntium sine dolore capitis, & cerebri, ut ajebat, concussione, & delirii nondum penitus consopiti, resuscitatione & exacerbatione perferre posset. Hanc ob causam etiam in loco ab hominum strepitu re-

moto & paululum tenebricoso degere cogebatur. Con-
jux & amici medici cuiusdam consilium implorabant.
Hic veram causam & morbi indolem ignorans, deliri-
um ab atra bile & viscidis ac crassis humoribus in pri-
mis viis & sanguine collectis deducebat, ideoque cali-
da, acria, amara, volatilia, purgantia & sudorifera for-
tiora exhibendo, ad deteriora augmenta perduxit.
Quandoquidem somnus antea paucus & turbulentus
post memoratorum usum penitus fugatus est, ita, ut æ-
ger intra quatriduum vix quinque horas somno frue-
retur; Ideæ phantasticæ frequentius & cum majori ite-
rum furore redibant, atque symptomatibus recensitis,
notabili & rarissimo sane exemplo, exorbitans gustus,
& olfactus sensibilitas jungebatur, adeo, ut odoratiora
& volatilia, nec non acria, aromaticæ & falsa absque
dolore in organo sensorio & superius memorata pertur-
batione mentis non admitteret. Quare cum hæc sym-
ptomata ultra mensem durarent, nec ulla sub hac me-
dela recuperationis spes micaret, misso medicastro a-
lium consuluerunt medicum, qui exploratis necessariis
circumstantiis, recte malum primario spasmodicum &
essentiale judicans a nimia membranarum cerebri ner-
vos investientium aliarumque siccitate & strictura, nec
non ab acrimonia biliosa, & seri gelatinosi defectu de-
rivandum censuit, atque indicationibus rite formatis
fatis facturus, balnea & pediluvia ex emollientibus pa-
rata adhibuit, & aliquando spongiam decocto emolli-
ente madefactam, denuoque expressione paululum sic-
catam, capiti in loco conjunctionis futuræ coronalis &
fagitalis imponendam & clysteres emollientes per inter-
valla

valla injiciendos curavit. Interne præscripsit & secundum ordinem exhiberi jussit juscula avenacea tenuiora cum pauco C. C. & rad. scorz. nec non flor. chamomil. simplicis cocta , addito pauxillo olei amygd. dulc. express: it. emulsiones ex aquis destillatis lactucæ, anagall. cerasorum nigr. endiviae &c. cum seminibus quatuor frigid. maj. amygd. dulc. & pauca papaveris albi quantitate ; Potiunculas ex aquis memoratis & pulveribus temperantibus & nitrofis, spiritum nitri dulcificatum, pulveres præcipitan tes cinnabarinos & nitrosos cum minori sperm. cet. portione quaridoque mixtos, & loco potus ordinarii vel serum lactis citratum, vel decoctum hordei cum rad. graminis &c. Statim quoque in principio suscep te medicationis V. Sect. in pede insti tuta, & libra femis sanguinis educta, eademque denuo post mensem repetita fuit. Hisce & juncta conformi Diæta , medicus posterior malum intra paucos dies paululum minuit, & tandem post novem hebdomades penitus profligavit.

§. I.

Varia mentis impedimenta seu deliria in praxi obvia, & specifico charactere distincta, in Medicorum scho lis explicantur, quæ vulgo ad duo genera primaria reducta vel Acuta Phrenitica, vel Chronica Melancholicō maniaca audiunt. Priora mittimus in præsenti aliisque per traetanda relinquimus; Ex posterioribus vero maniam occasio ne casus præmissi , nisi quoad omnes, quoad unicam & præcipuam

cipuam tamen speciem, eo, quo fieri poterit, ordine, perlungabimus.

§. II,

Mania Græcis itidem *Mavice* (a μανιοῦσαι, furo, insanio) Latinis furor vel rabies dicta delirium denotat chronicum sine febre, cum insueta audacia, furore & quarumvis fere actionum animalium perturbatione coniunctum.

§. III.

Maxima ex parte cum Melancholia convenit, nisi quod posterior furoris & audacie loco, moerore tristitia ac timore stipata observetur. Rechte hinc celeberrimus WEDELIVS dixisse videtur: *Conveniunt inter se Melancholici & Maniaci in genere, quod delirent utrique, idque sine febre, quod commutentur sape invicem, mutato sanguinis & spirituum statu: In se vero consideratis, re vera in mania inversam vi deas Melancholiā & contra. Vid. in Path. spec. Cap. VII. confer. quoque in Path. generali Sccl. III. Cap. IX, pag. 600. nec non PAVLVS AEGINETTA de re Medica Lib. III. Cap. III. Sc.*

§. IV.

Adfectus Melancholici & Maniaci frequentius quidem vere & autumno subiecta disposita invadunt, aut paululum ad tempus consopiti leviori data occasione revertuntur ac pristinam ludunt fabulam: Prius HIPPOCR. *Aphorism. XX. Lib. III.* Itenim vere insanie, Melancholia &c. & Aphor. XIV. Lib. III. Sin autem fuerit Aquilonius & pluviarum expers autumnus, his quidem qui natura sunt humidiiores & mulieribus opportunitas. Ceteris ophthalmie accidenti siccae & febres acutæ & diurnæ, nonnullis etiam Melancholiæ. Posterius ARETÆVS *Libro de causis & signis morborum diurnorum. Cap. VI. sequentiibus*

bus confirmat: *Nonnullos, qui penitus soluti morbo (furore maniaco videlicet) videbantur, veris tempus, aut error in vidu, aut ira casu prioritata, denuo ad furorem revocavit.*

§. V.

Verum enim vero ex hisce nequaquam absolute concludendum erit, reliqua anni tempora plane exempta esse. Frequenti enim comprobatur experientia, tempora alia praesertim calidiora, aequem commode imo commodius quandoque & facilius quam priora, delirii maniaci & melancholici causas gignere, sovare & resuscitare, atque plurimos maniacos redeunte majori dierum canicularium astu paroxysmi antea silentis recursum aut exacerbationem experiri.

§. VI.

Superveniente affectione maniaca continuum nunc remissius, nunc fortius adest delirium sine febre. In perpetua laborantes constituti sunt actione & circa unum plerunque objectum occupati multas noctes & dies insomnes sine apparente & sensibili virium dejectione transfigunt. Famem, frigus, & molestias qualcunque absque notabili noxa perferrunt, insigni gaudent robore, violento motu corpus exercent, per se vincula rumpunt, & carceres effringunt. Ideo animo conceptae feroce & irregulares sunt, hinc audaces, elati, superbi & arrogantes observantur, atque saepissime magnos sese reges, principes & heroes fingunt, & nil nisi altum spirant. Nullus timor, nulla tristitia adest, atque de nulla re convenienter solliciti, protervi, temerarii, & impudici deprehenduntur, adeo ut vestibus dejectis vel dilaceratis nudi incedant, vel neglecta debita custodia

B

hinc

hinc inde in plateis discurrant. Fortiter accentis furoris stimulis tanta excandescunt iracundia, ut clament, minentur, & praesentes quoscunque imo parentes, conjuges & familiares conviciis proscindant, stragula commaculent, atque dilacerent, vel obvios verberibus impetant, aut incautos & invalidos plane quandoque enecent. Furore paululum remittente, vel pertinaciter silent, vel cantu, risu, & incongrua garrulitate tempus peragunt, atque interdum sanitati restituti videntur. Nunquam tamen iis perfecte fidendum est; Subdoli enim & infidiosi sunt, atque data occasione & libertate (licet virtuosa quandoque lacrymis & blanditiis avertere studeant) in pristinum relabuntur furorem & incautos ludunt. Sic referente WEDELIO Pathol. gen. sect. 3. cap. 9. *Maniacus quidam abblandiens commensalibus suis ipsum visitantibus, gladium, bona verba & gestus pra se ferens, ab uno horum impetrabat, mox vero eodem omnes ex hypocrausto fugabat.* Et alius simulans, se optime habere, coniugi persuasæ ipsum sanum esse, preprimis cum eandem ad preces fundendas hortaretur, atque ultimis mensibus gravida noctu fauces praescidit. Symptomata adeo quandoque intenduntur, & invicem miscentur, ut falso ab ignarioribus pro veris energumenis habeantur; Non raro quoque cæstro venereo correpti, coitum, si conceditur, frequenter celebrant, & agitatis longius fæminis semen vel non omnino vel tarde emitunt. Truci & torvo sunt aspectu, facies praesertim in furore rubicunda & sanorum simili est, corpus ad contactum calet, pulsus magnus & celer, interdum ferrinus & tardus, urina nunc pallida, nunc rubicunda, & biliosa; appetitus plerumque viget, & insignis non raro jungitur voracitas. A pur-

purgantibus & emeticis fortioribus vix moventur. Memoria non facile læditur; actionum enim recuperata sanitate consciī sunt &c. conf. LOMMIVS in observat. medic. p. 65. WEDEL, in Pathol. gen. Spec. SENNER TVS in Institut. & multi alii in scriptis suis pathol. practicis.

§. VII.

Varias Mania subit differentias, generalius tamen eandem respectu subjecti & causa distinguere sufficit in essentialē & consensualē, eamque vel hypochondriacam vel hysteriacam. Prior ab essentiali cerebri & meningum labet; posterior vero a spasticis constrictiōnibus uteri, mesenterii, aliarumque partium infimi ventris, & inde ortis sanguinis congestionibus versus caput dependet, & specificis quibusdam stipatur symptomatibus, quæ mali hypochondriaci & hysterici præsentiam magis minusve manifestant. Duplici huic speciei jungitur vulgo Daemoniaca sive ab incantatione sive obfessione, ut multi arbitrantur, producta; Verum quid de hac sentiendum sit, in præsenti non disquiremus, sed essentialis solummodo naturam investigabimus.

§. VIII.

Discernenda est Mania a Melancholia. Nam licet inter adfectus hosce haud levis attendatur similitudo, adeo ut alter alterum multum illustret, notabile nihilo secius utrumque intercedit discrimen. In Melancholia enim statum quo ad plurima symptomata inversum, & contrarium conspicere licet. Adfecti videlicet latitantum consortia fugiendo, solitudinem querunt, persæpe in lachrymas & suspiria erumpunt, nullis delectantur jocis, tristes sunt sine causa, constanter va-

no torquentur metu, & nulla audacia aut animus alios lædendi adest. Conceptis ideis phantasticis fixius inhærent, nec ullis ab iisdem abstrahuntur persuasionibus. Quidam circa res nonnullas solummodo delirant, de reliquis vero recte ratiocinantur, teste ARETÆO Lib. 1. de cauf. & sign. morbor. cap. VII. Plerumque in Melancholia in una aliqua re est lapsus, constante in reliquis judicio. Sic referente TRALLIANO Lib. I. cap. 17. Mulier melancholica medium manus sue digitum fortiter constrictum servans totum orbem eodam sese gestare credebat. Alius apud BORELLVM Cent. I. obs. 37. le spiritum sanctum profitebatur. Alius referente QVERCETANO Tom. II. p. 209. nasum urna magnitudine se se habere autumabat. Sunt quoque qui sese a latronibus continuo circumveniri, & spoliari, aut a serpente exedi ad severant, & sic porro. Nihil enim juxta SENNERTVM Instit. Lib. II. P. 3. Sect. I. Cap. 7. tam ineptum & absurdum somniantibus occurrere potest, quod non melancholici imaginantur, & verum esse opinentur, vereque dicitur, deliria vigilantium esse somnia. Appetitus plerumque prostratus observatur, rarius tamen voracitas adest; Insomnia terrifica, somnus turbulentus; facies plerumque palleat, & austera, tristis, & morosa est, oculi sunt excavati, fixati, & retracti; habitus corporis siccus, squalidus & hirsutus, rarissime mollis & pinguis; pulsus parvus, rarus, subdurus & tardus, urina copiosa, nunc tenuis, nunc crassa ac livida & sanguis e vena missus crassior & nigricantis coloris. Malo aucto augmentur symptomata, adeo ut de vita æterna delperantes, præ summo angore hinc inde currant, hominem quemcunque amicos, parentes, coniuges fugiant, & persæpe vio-

violentas sibi inferant manus, aut in furorem rapti ex melan-

cholicis reddantur maniaci, &c.

§. IX.

Non confundenda quoque erit cum phrenitide, para-

phrenitide, hydrophobia, lycanthropia, cynanthropia, cho-

rea S. Viti, tarantismo & amentia. In phreniticis & para-

phreniticis febris acuta adest, quæ cum delirio seu sympto-

mate ultra diem decimum quartum non protrahitur conf.

COEL. AVREL. Lib. I. c. 3. CELSVS Lib. III. Cap. 18. Cy-

nanthropia seu rabie canina correpti itidem febre acuta &

maligna a virulento & caustico per morsum canis rabidi com-

municato miasmate accensa laborant, & ob anginam seu

junctam colli inflammationem nec solida nec fluida per cœlo.

phagum in ventriculi cavitatem detrudere valent, ideoque

septimo plerumque die, nisi cito adseratur medela, extin-

guuntur. Ab hac parum vel nihil fere differt Hydrophobia

& Lycanthropia, nisi quod priori adfecti aquas fugiant, &

quævis liquida, licet ingenti siti premantur, ob infrequentem

liquidi ingestri per nares regurgitationem adsumere renuant;

Posteriori vero laborantes ob memoratam caasam aquam

non solum aversentur, sed luporum quoque ululatus imiten-

tur, conf. JOSEPH de AROMATAR. Tract. de rabie conta-

giosa. PAVL AEGINETTA L. III. C. 16. MARCELL. DO-

NAT. hist. med. mirab. Lib. VI. Cap. 1. Occurrit quidem pe-

culiaris lycanthropiæ chronicæ species, quæ ultra dics XL.

durat. Hac correpti, in lupos sese transformatos autumant,

& ideo hinc inde currentes plerumque noctu circa defuncto-

rum monumenta oberrant, atque luporum ululatus & mo-

res stulta imitatione exprimere conantur. CÆL. RHO-

DIGIN.

DIGIN. Lib. XXVII. Cap. 12. Verum hæc, circumstantiis paucis accuratiis pensitatis, distinctam Melancholia speciem exhibet sine febre nequaquam ut vera lycanthropia à rabidi lupi morsu, sed potius ab aliis & ordinariis melancholiæ causis phantaliæ depravationem inferentibus derivandam. Olim quidem Physici ac Medici quidam aliquie crediderunt, veram Diaboli ope contingere hominis metamorphosin temporariam in lupum & transformatos ejusmodi Bär. Wölffe nuncuparunt. Sic VIRGIL. in Eleg.

*His ego sepe lupum fieri
Et se condere sylvis
Mætræ, sepe animas imis excire sepulchris
Atque satas alio vidi traducere messes.*

Evolvi quoque & conferri hac de re possunt OLAVS MAGNVS in Histor. Gent. septentr. Cap. 18. NICOL. REMIG. Lib. II. Dæmonolatr. &c. Recentiores contra rationibus firmioribus & experientia convicti fidem ulteriore fabulis hisce denegantes, rectius hanc lycanthropiam melancholiæ speciem statuunt, eademque a depravata sollemnido imaginatione deducendam esse, arbitrantur. Conf. WIERVS de prestig Dæmon. Lib. III. CAMERARIVS Medit. histor. Cent. I. cap. 72. In chorea S. Viti & Tarantismo ceu affectibus symbolicis ingens insolitum & insanum saltandi desiderium observatur, quod in priori involuntarium plerumque ab insania, & peculiari partium convulsione; in posteriori vero ab ictu, & per hunc communicato specifico, subtilissimo & acerrimo tarantulæ Apulia aranei veneno membranis & nervis inhærente oritur vid. BAGLIV. in Tract. de Tarantulis. FERDINAND EPIPH. in Histor. de Tarant. KIRCH. in Musurg. Et arte magnetica aliqua. Amentia denique summum stoli-

stoliditatis gradum constituit, nulla febris adest, & affecti cerebro plane carere videntur, ut de hisce & antecedentibus plura hinc inde in Medicorum Libris legi possunt.

§. X.

Ex haec tenus dictis atque debite cum casu praemissio collatis luculentissime cognoscere licet, morbum descriptum, leviorem, ob notabile tamen sensuum augmentum, rarissimam Mania speciem nuncupandum esse. Quare propositi memores ulteriore ejusdem evolutionem omissis reliquis nunc aggrediemur, & explanata prius aetiologya, curationem deinceps quoque trademus.

§. XI.

Anima in omni ideoque in praesenti quoque delirii maniaci specie, non directe & per se, sed improprie faltem per accidens, & indirecte, laeditur. Illa enim eeu ens simplex, & mera juxta CARTESIVM substantia cogitans nullas patitur mutationes physicas, atque testante SENNERTO *Inst. Med. Lib. I. cap. 3.* nec laedi nec labefactari potest sed eadem semper invariata, quam diu vivit animal, manet, & easdem operationes edit, modo habeat eadem instrumenta &c. Cunctae igitur mutations, qua ipsi ob arctissimam cum corpore unionem quandoque accidere videntur, solummodo a corporis labe, & turbato motuum aequilibrio deducendae erunt.

§. XII.

Haud raro quidem accidit, ut anima affectibus vehementioribus diutius indulgens, & peculiaribus quibusdam ideis paulo profundius atque fixius intenta, non solum primam & praeципuam delirii causam subministret, sed eandem quoque satis diu subinde foveat; Ex hisce tamen nequaquam colli-

colligendum est, animam mutationibus physicis obnoxiam, & proximam delirii causam in ipsa querendam esse. Nam licet causa occasioales frequenter ipsi menti seu animæ inhærent, proximam tamen nunquam in ea, sed semper in corpore latere, deprehendimus. Anima enim utitur instrumentis corporis in cognoscendo, & judicando, hinc illis, lassis, laeduntur quoque actiones animæ; iis e contrario ad integratatem denuo reductis, integræ iterum redduntur actiones animæ. Quare in explicanda hac delirii specie primario quoque subjectum & vitia corporis eruenda & consideranda erunt.

§. XIII.

Præcipua præsentis nec non cuiusvis essentialis mania sedes in cerebro & præcipue in membranis sive meningibus ejusdem querenda est, licet reliqua quoque partes membranaceæ, nervosæ & cunctæ aliæ ob consensum a labe non immunes deprehendantur. Meninges enim cerebrum & omnes nervos comitantur, involvunt & idem suo motu iuxta ilustr. Dn. PRÆSID. in *Physiol.* & SANTORINV^M in *Tractat. de structura & motu fibræ* §. 24. præstant in fluidum cerebri ac cor in sanguinem. Dura præcipue meninx ex Bagivii sententia, alterum quasi cor solidum & validum constituit. In specimine enim de Fibra motrice p. 282. inquit: *Sicuti cor instar machine compressoriæ exprimit, & ad remotas partes juxta singulorum necessitatem cum debito celeritatis momento propellit sanguinem;* Ita dura quoque mater per cerebri substantiam intus forisque miro artificio propagata; ad instar fortissimi elateris, & compressoriæ machine, a glandulis corticalibus fluidam nerveum continuo exprimit, & in medullares cerebri partes insinuando impresso velocissimo motu, idu oculi

in omnes partes transmittit. Hinc iuxta eund. *spec. cit. p. 287.* & illustr. DN; PRAESID. *in Consultat. Tom. VI. D. I. C. 3.* it. *Tom. V. D. I. C. 1.* Sc. mania, melancholia, epilepsia, & similius morborum capitum essentialium sedes in meningibus praetertim dura, ceu maximo humani corporis elatere, a naturali statu recendentibus recte statuitur, uti hoc in sequentibus prolixiori demonstratione confirmabitur.

§. XIV.

Verum enim vero non subiectum solummodo sed causas quoque proximiores & remotiores rimari & cognoscere convenit. Proximam consistere arbitror in motu seu circulo & influxu sanguinis & fluidi nervi per cerebrum & meninges irregulari, impetuoso, & ex parte impedito. *Cerebrum enim humanum ita differente WEDELIO Pathol. gen. Sect. 3. cap. 9.* amulatur horologium subtilissimum, in quo si omnia legitimo gaudent motu, si observatur iustus ordo temporis, & proportionis, bene res habet. Sed si vel rotula exorbitet, confusa machina turbine movetur. Sic etiam posita iusta temperie, iusta conformatioe pororum, sensus sibi constant: sin minus eccentricitatem facile patitur intellectus idque variis modis Sc.

§. XV.

Memoratam motus depravationem & irregularitatem a duplice labe, altera in solidis, altera in fluidis partibus residente pendere, deprehendimus. In solidis praetertim membranis & meningibus nimia siccitas, morbifica stricatura, & elater insolitus; In fluidis vero defectus seri blandi gelatino-si, & concentrata atque exaltata acrimonia salino-sulphurea biliosa vel subinde quoque bilioso-acida a veteribus atra bilis

C

dicta

dicta observantur. Hinc necessario accidit, ut membranae
principue meninges exsiccatæ, excedenter elasticæ ac sensibi-
les ab acribus humoribus paucò sero blando dilutis irritate
fortius fere constingant, eripentur, & hac ratione fluida præ-
primis sanguinem acrem, calidum & volatiliorem, nec non
fluidam nervum ignæ in hoc statu ferme indolis, partim in
motum citatiorem & circulum irregularem per vasa Cerebri
& universi corporis cogant, & coniiciant, partim ob vasorum
coangustationem in circulo impediunt, & hac ratione non tan-
tummodo lenioribus stasibus inflammatorii in meningibus
ansam suggerant, sed omne quoque motuum æquilibrium, &
recte ratiocinationis actus tam diu turbent, donec præterna-
turali meningum tensione ac crispatura remittente, fluidis cir-
culantibus denuo meandi & remeandi libertas concedatur
conf. Illustr. DN. PRAES. in Med. Consult. DN. D. JACOB.
STUVEN in Dissert. de Phrenitid. §. 17. & sapient laudatus
BAGLIV. Spec. de fibra motr. p. m. 409. E 411.

§. XVI.

De adseri veritate varia imprimis sequentia ab observa-
tione desumpta testantur 1) Superveniente & repetente paroxys-
mo furibundo præsertim vehementiori, se- & exercetiones in
glandulis &c. maxima ex parte ob fortiorum duræ meningis
& quarumvis annexarum membranarum crispaturam, &
contractionem supprimuntur, imo instans delirium secretionis hu-
morum v. g. Salivæ sudoris, urinæ &c. imminutiones præ-
fagiunt; Restituta contra secretionum libertati delirii finis
succedit, manifesto indicio, fibras iterum mollescere & relaxa-
ti. 2) Sub prima paroxysmi maniaci invasione, cutis con-
sticta

stricta inæqualis redditur, & anserina, uti hoc mihi ipsi in maniaco pariter atque melancholica observare contigit. 3) Pul-
sus ordinario in maniacis præsertim in furoris exacerbatione magnus & celer, & non raro serrinus atque durus deprehenditur; prior semper auctum solidorum ac fluidorum motum, posterior vero vitium in partibus membranosis ac nerveis indicat. 4) Facies in paroxysmo ob violentam lati-
cisis languinei propulsionem ad peripheriam, rubicunda, &
fanorum fere similis, extra paroxysmum vero macilenta & austera, atque totus corporis habitus, sic-
cus densus ac squalidus exsilit 5) Sanguis vena emissus teste WEDELIO in Pathol. gen. p. 601. & special. pag. 16. interdum ne micam feri exhibet & colorem offere cinnabarinum; ra-
tius serum copiosum sanguini ex atro rubicundo circumfu-
sum notatur. 6) Tantum in maniacis robur est, ut subinde vix aliquot viri robusti unico deliranti coercendo sufficiant.
Robur autem & muscularum contractio, uti ex physiologi-
eis discendum est (conf. Illustr. DN. PRAESES in Physiol. l. c.) a validiori humorum influxu & solidorum duritie, tono &
contractione fortiori dependent. Noto hinc notius est, ho-
mines mollioribus fibris præditos, minori: durioribus con-
tra donatos, maiori gaudere labore. 7) Deliria manica
multos persæpe annos durant, imo haud citius nonnunquam,
quam vita desinunt. Pertinax haec duratio itidem de siccо
denso, stricto & compacto habitu testimoniū ad fert. Nisi
enim eiusmodi solidorum & præcipue membranarum esset
conditio, humores volatiliores & spiritus fere ignei facillime
intra breve temporis spatium, transpirando consumerentur:
quod tamen sub hoc statu neutiquam contingit. 8) Vig-

lia diutius protracte frequentissime in delirium desinunt, & praesentes semper fortem in solidis adesse crispaturam, indicant, confer. BAGLIV. loc cit. p. m. 318. 9) Subiecta cholerica vel cholericō - melancholica, habitu corporis sicciōri, textura fibrarum sensibiliōri & sanguine volatiliōri, acriori & bilio-
so paucō sero diluto prādita, facilius atque frequentius ma-
nia corripiuntur. Magis quoque eidem obnoxii sunt homi-
nes constantis ætatis, & senes. E contrario in infantibus, quo-
rum humores adhuc sufficiēti, blando ac dulci sero tempe-
rati, & partes solidæ laxiores & humidiores sunt, nec non in
fœminis als causam eandem essentialēs mania rarius occurunt,
Consensuales vero in posterioribus ob mensum aut lochio-
rum obstruktionem frequentius notantur. conf. Illustr. D.N.
PRAESES. in Med. consult. T. II. Dec. 3. cap. 3. FORESTVS L. X.
observat. 25. de morbis Cerebri. SENNERTVS lib. IV. Prax. P.
II. cap. 3. SCHENCKIVS. in obseruat. XL. &c. 10) Maiori itidem
pra aliis dispositione gaudere censem̄tur, qui studiis profun-
dioribus, maxime nocturnis, curis & vigiliis frequentius su-
pra modum protractis cerebrum, meninges aliasque membra-
nas sicca arida atque dura reddunt, & hac ratione strictris
præter naturalibus anſam præbent. In hisce enim semper su-
cepta post obitum sectione dura mater aliæque membranæ
maiorem solito duritiem ostendunt, & siccitatem. 11) Qui
sicco capite & corpore nec non tensis meningibus prædicti sunt,
annotante BAGLIV. Lib. cit. pag. 411. velocissima upluri-
mum gaudent cogitatione, atque acutis sensibus; & ideis con-
ceptis ob siccitatem fixius inhārent. 12) Mora diurniorū
sub radiis solaribus, præsertim diebus canicularibus concen-
trando acrimoniam biliolam & magis exsiccando fibras, vel
primæ

prima mania genesi occasionem subministrat, vel paroxysmum revocat, conf. TIMAEVS a GULDENKLEE in *Resporfis Medicis* pag. 64 13) Alimenta acria, aromatica, nimis salsa, nec non potulenta calida, spirituosa, vinosa, præprimis abusus vini adulsi, sumi tabaci, aliaque exsiccantia, commoventia & irritantia, nec non iracundia fortior atque frequentior, amor insanus, terror, vigilæ diutius protractæ, abusus veneris, & exorbitans eiusdem desiderium, ebrietas gravior, excretiones præprimis partium acriorum biliosarum suppressæ, & plura huius generis alia, partim exsiccando ac vellicando, partim deturpando systasis & dulcedinem sanguinis &c. ad delirii maniaci genesin, augmentum & reductionem multum conferunt. 14) Producunt in dispositis & augent delirium maniacum, vesicantia, fortiora sudorifera, diuretica, purgantia, & alia eiusmodi medicamenta calida, acria & exagitantia. Efficient enim, ut solida irritata & exsiccata tensione nimia & crispatura sua fluidorum resistentiam superent, eademque in motum irregularē & impetuosum adigant. Specialius quoque confectionis anacardinae, opii, croci, nec non hyosciami exhibitionem maniam invitasse, annotatum est, vid. WEDEL. *Pathol. General. Sect. III. Cap. 9.* p. 592. COELIVS AVRELIAN. *Lib. I. De morbis acutis Cap. 17.* RAMAZINI *De morbis artificum cap. 20.* ACTA VRATISL. anno 1732. Mens. Novembr. Art. 12. 15) Febribus ardentibus quandoque annotante WEDELIO *Pathol. Gen. p. 601.* vel mania vel melancholia succedit. Haud raro itidem anam præbent gravior capitis refrigeratio, tinea, scabies, podagra retrupilla, fluor albus intempestive suppressus, ulcera inverterata clausa, fonticuli ob negligentiam exsiccatae & consolidatae, nec non epilepsia, philtra, & alia, quæ humores acres reddunt &

C 3

irri-

irritando spasticas solidorum contractiones patiunt. 16) Solanur ac iuvant maniacos V. S. emollientia, antispasmodica, refrigerentia, temperantia, diluentia, precipitania & similia, quæ acrimoniam biliolam corrigit. Spasmos mitigant, & serum restituunt. 17) Rarissimum praeterca sensuum, videlicet visus, auditus, gustus & olfactus in ægro nostro augmentum planum & infligne testimonium suppeditat. Quo maior enim testibus ratione & experientia fibrarum siccitas, tensio, strictura & teneritudo est, eo major quoque adest sensibilitas & vice versa, 18) Dura meninx mania extinctorum observante BAGLIVIO Lib. cit. Corol. 10. p. 288. Instituta post mortem sectione instar tabulae dura & exsiccata pene est, 19) quævis denique symptomata (v.g. robur insolitum, frigoris patientia, vigiliae pertinaces, furor & perturbatio ratiocinationis, delirii duratio, sensuum externorum incrementum &c.) ex memorata causa, videlicet ex interna meningum præsertim duræ crispatura & constrictione inflammatoria & acrimonia salino sulphurea seu biliofa concentrata & exaltata, nunc sola nunc acido mixta & ab his pendente motu irregulari impetuoso & ex parte impedito plane & evidenter deduci possunt.

§. XVII.

Per hactenus dicta primarias effentialis delirii maniaci causas satis superque probatas, nec minus ad liquidum productum censeo, ægrum nostrum simili mania specie laborasse. Præcipua enim phœnomena & circumstantiae in easu e-narrato annotantur, quæ spasmodicam ejusmodi meningum &c. stricturam cum acri biliofa humorum indole adsuisse indicant. Homo enim fuit temperamenti cholericæ, parum bibit,

bibit, membranas natura siccias abusu tabaci, vigiliis, flui-
diis profundioribus, præterim nocturnis magis exsiccavit, i-
deoque ad constrictiones spasmoidicas dispositus; Symbolum
contulerant dispositionemque deduxerunt in actum, fortior
iracundia, & sub hac vini adusti cōpiorū ingurgitatio; ma-
lum deinceps imprudentis medicastri cura gravius fuit red-
ditum; usurpata enim fuerunt, ut ex historica casus relatione
patet, medicamenta acria, aromatica, spirituosa, sudorifera,
purgantia & alia, quæ sanguinem fero blando magis de-
pauperando, acrimoniam biliosam expandendo ac commo-
vendo, siccitatem & stricturas membranarum spasmoidicas &
uno verbo causam immediatam proximiorem ad majora per-
duxerunt incrementa, atque malum, ut ex sensuum præpri-
mis augmento elucescit, exacerbarunt.

§. XVIII.

Confirmatis potioribus, ad ætiologiam spectantibus
nunc causa remotores occasioales fusius quoque referenda
essent. Verum cum plurimæ harum in præcedentibus præ-
fertim in §. XVI. recensitæ sint, de reliquis magis ad aliarum
quam præsentis speciei productionem facientibus, parum e-
rimus solliciti. In præsenti enim hanc solam non alias enu-
cleare animus fuit. Quare paucis adhuc adduxisse sufficiat,
præter causas memoratas occasionem subinde præbuuisse ictum
fulminis, vid. SCALIGER Exercit. 13. Vinum fulmine ta-
ctum, gelatum, & ad priorem statum reductum confer. SE-
NECA quest. natur. cap. 53. Lib. VI. Cap. 1. Terra motum,
BAGLIV Tr. de terræ motu Romano p. 537. Suppressionem
mensium, lochiorum, hæmorrhoidum, hæmorrhagia na-
rium, obstruktionem lencis, malum hypochondriacum, hy-
stericum, & similia.

§. XIX.

§. XIX.

Vltimo ratione prognoseos memorandum venit, nullam desipientiam juxta GALENUM Lib. VI. §. 53. & FORESTVM Lib. X. obser. 21. securam, atque omnes membranarum & meningum morbos & consequenter quoque adfectus maniacos essentialias graves & curatu difficiles esse. Siquidem mania hereditaria nunquam, adscititia incipiens difficile, inventata vix ac ne vix quidem curatur, & plerumque usque ad mortem X. IX. imo XXX. annos quandoque perdurat. SMITZ. Compend. Prax. Med. p. 305. SENNERTVS. Praxeos lib. I. P. II. cap. 15. Sympathica seu Consensualis vero facilius solvitur. Deliria eniin essentiali cerebri labe evenientia graviora per consensum talibus. WEDEL. Pathol. general. p. 590. Quando memoria simul laesa est, longe gravior est, & magis vel minus fere incurabilis; Idem. l.c. Tuitior quoque observante Hippocr. insania censetur, quæ cum risu fit, peior quæ dato studio. LOMMIVS Observat. Medicin. p. 66.

§. XX.

Melancholia & per consequens quoque Mania interdum muratur in epilepsiam & contra HIPPOCR. Lib. VI. Epidem. Secd. VII. GALENVS Lib. III. de Loc. affect. cap. VII. sed p. sima iuxta DVRETVM fol. 378. epigenesis convulsio condescens insania. Minus itidem tuta iudicantur ulcera in facie & pedibus orta, aut prostrata penitus appetentia LOMMIVS l.c. Salutem contra iuxta eundem promittunt (magis tamen pro meo iudicio in consensuali quam essentiali) fusi menes aut haemorrhoides aut natæ varices. Bonum quoque somnum placidum, qui delirii vacuitatem adfert, supervenire, HIPPOC. Lib. II. aphor. II. Nec minus salutis spes inicit, succeden-

cedente alvi fluxu, qui testante BAGLIV. Tract. de fibramotr. p. 257. in morbis capitis bona est, ratione signi & causæ: causa nempe, quia educitur portio morbosæ materiæ; ratione signi, indicat enim laxari jam, mollescere, & elongari solida interna tensa, crispata & convulsa, atque fluidis filtrandis librum præbere transitum &c.

§. XXI.

Per illustratis notatu dignis Pathologicis curatio nunc per tractanda restat. In ea si rationaliter, ut convenit, procedere placet, prospiciendum erit, ut ideæ peregrina & phantastica delectantur, & motus impetuosior, irregularis atque impeditus, procurata naturali fibrarum laxitate & conuenienti sanguinis & fluidi nervi systasi & dulcedine ad pristinam libertatem ac ordinem reducatur. Prior indicatio malo existente adhuc curabili, obtinetur per grata amicorum colloquia, seu placidos sermones juxta insipientis animum & conditionem, præfertim decrescente furore prudenter institutos, congruas persuasions, mutationes aeris & luscias peregrinationes; hisce non sufficientibus, furor objurgationibus & realibus quandoque castigationibus, verberibus videlicet, incarceratione &c. infringendus est. Haud negligendæ quoque erunt callidæ deceptions, quippe quæ non raro variis testantibus observationibus peruersas atque fixas ideas funditus extirparunt. Sic referente TRALLIA-NO Lib. I. cap. 17. medicus quendam, qui sibi caput amputatum esse putabat, curavit imposito repente capiti ipsius plumbeo pileo ut gravitatem sentiens, caput se recepisse putaret, gavisusque fit plurimum, atque ideo vanâ imaginatione liberatus. Alius qui se cornua gestare autumbat, capiti

D

cer-

cervinis cornibus alligatis, serraque resectis & ostensis infania liberatus est, vid. SENNERTVS *Instit. Medic.* p. 332. Præstabit denique in subsidium vocare Musicam, quippe quæ in curandis animi affectibus & deliris mitigandis mira efficacia gaudet. *In Musica enim tam vocali quam instrumentali, teste QVERCETANO Part. Dict. p. 206.* tam exacta est numerorum, rythmorum atque proportionum concordia, ut nihil sit, quod magis animum permoveat & recreet, nihil quod per aures suaviter diverberatas magis illam afficiat atque obsecret, quam concentus & exactæ proportiones &c. Conf. SCALIG. *Exercit. 185.* KIRCHERVS *in Arte Magnet. & Phonurg.* BAGLIV *de morb. success.* cap. XVI. p. 399. &c.

§. XXII.

Præter hæc in usum vocanda remedia chirurgicæ pharmaceutica & diætética, & quævis ex iisdem feligenda sunt, quæ serum gelatinosum dulce ac blandum restituunt, acri moniam corrigunt & solida nimis sicca & spastice constricta humectant atque relaxant. In hunc finem commendatur largior & repetita V. S. vel in fronte, temporibus & sub lingua, vel tutius & pari efficacia in brachio & pede instituta. Hac enim solidorum crispatura citissime solvitur, eadem que confirmante PLATERO multi ab insania liberati fuerunt. Interdum quoque utrorum temporum arteriotomiam admodum profuisse observatum est. Vid. EPHEMERIDES *Nat. Cur. Decad. III. annotat. 4.* ARETÆVS *I. c. curbitulas vertici admoveendas suad. t;* & alii fanguifugas lobis auricularum, vel in dispositis & molimina ad eruptionem sentientibus vasis hemorrhoidalibus applicant. Magni itidem

dem usus a quibusdam censentur vesicatoria , vel nucha vel vertici ipsi raso imposta . Verum haec posteriora in praesenti specie , in qua cum insigni solidorum siccitate & strictura , acris biliola humorum indoles conjuncta est , plus nocent quam proflunt , conf. WILLIS: *Pharm. rat. P. 2. Sect. 3. cap. 3. BAGLIV. in animadvers. in Pract. nov. §. 3. 4. &c.*

§. XXIII.

Ex Pharmaceuticis quandoque fortiora emetica & purgantia præprimis helleborata impuram in primis viis latentem mineram eliminando , & fibris membranarum specificis tensis alium motum atque oscillationem imprimendo , profuerunt . An vero in praesenti quoque specie , in qua major ficitas deprehenditur , & minor vel nulla impuritatum copiosorum in ventriculo & intestinis suspicio adest , conducent? merito dubitare licet . Tutiis hinc pro meo judicio omnintuntur quam exhibentur : Quidquid enim partium ficitatem crispaturam , & seri temperantis in fluidis acribus concentratis , exaltatis , & quasi igneis defectum auger , nunquam in hujusmodi statu usurpandum est , ideoque ex eodem fundamento omni cura vitanda & arcenda erunt quævis calida exagitantia , fortiora sudorifera , diuretica calidiora , acria , aromatica , cephalica stricte sic dicta , castorina , salia volatilia , & fixa amara , spiritus volatiles urinosi & ardentes , & quævis ea in quibuscum principium salino sulphureum tam fixum quam volatile prædominium obtinet .

§. XXIV.

Certius auxilium spondent balnea universalia & particulaaria , ut pediluvia ex aqua tepida vel sola vel cum minori latetis quantitate mixta & speciebus emollientibus v. g. rad. alth

lil. alb., herb. & Fl. malvæ, chamomil. vulg., melilot. flor. sambuc. furfuribus triticeis, & huius naturæ aliis præparata: Laxatis enim juxta BAGLIVIUM specim. cit. p. 256. producique fibras in partibus madefactis ex mechanica necessitate consensu, & legum impulsus laxari oportet & leniri, producique fibras interiores contractas, crispatas & quasi inflammatas, ita ut liber pateat transitus fluidis, proindeque minuantur delirium. An spongia emolliente decocto imprægnata ac denuo expressa vertici imposita (ut ex historia casus patet) in quovis ejusmodi delirante turo & cum fructu applicari queat, ulteriore & repetita observatione indagandum erit. Citissime pro meo judicio hac ratione meningum striatura relaxari potest. Cavendum tamen ne abusu tonus nimis destruatur, & inducta excedente atonia adfectus soporosi invitentur. Similis fere efficacia consentur clysmata ex emollientibus memoratis, & addito oleo lini, amygdal. dulc. &c. parata & ano injecta; consensualiter enim & que ac balnea meningum crispaturas minuant. Externis hisce emollientibus interna jungenda v. g. sperm. ceti vel pulveribus additum, vel cum oleo amygdal. dulc. express. aut jusculis avenaceis cum chamomill. coctis mixtum, & juscula alia gelatinosa, malva, violis, sem. lin. &c. temperata, aliaque in sequentibus recensenda.

§. XXV.

Selectiora itidem & expertissimæ virtutis judicantur, quæ temperando biliosam corrigunt acrimoniam & pristinam dulcedinem ac systasin humorum restituunt. Ex horum censu sunt (temperantia nitroso & nitroso indolis v. g. lap. prunella, nitrum antimoniatum, nitrum ammoniacal. WEDELII vel

vel potui ordinario indita vel pulveribus dosi largiori admixta, essentia & decoctum anagall. purpur. &c. conf. RÖLFINC. in ord. S med. comm. &c. 2) Acidula v. g. spiritus nitri, salis, vitrioli dulcificatus, liquor. anodyn. illustr. Dni. PRÆSIDIS, clyss. antim. sulphur., tinctura acidulæ v. g. bellidis, rosar. rubr., violarum, borraginis, bugloss. papav. rheados, ligni santal rubr., succus citri, tinctura corall. cum suco citri aut pomorum Borstorff. parata, sal acetosell. cremor & crystall. tartari, syrup. rib. berber, acetositatis citri &c. 3) Diluentia refrigerantia ut decoct. hord. cum radice gram, scorzon. & C. C. serum lactis a parte caseosa mediante succo citri aut cremore vel crystallis tartari pulverisat separatum, aquæ acidulæ miner. præsertim cum lacte asinino vel vaccino mixtae, aqua simplex pura ac levis loco potus ordinarii adhibita, it. Potiunculae ex aquis destillatis temperantibus v. g. aqua acaciæ, ceras. nigr., nymph., endiviae, lactucæ, fragor. borraginis, bugloss. flor. hepat. nobil. anagall. purp. &c. cum nitro, præcipitantibus & syrups acidis concinnatæ, 4) Obtundentia gelatinosa & sulphurea temperata ut emulsiones ex aquis prædictis cum seminibus quatuor frigidis maj. & min. cannabis papav. albi, amygdal. dulc. pini &c. Ptisanæ, gelatinæ C. C. eboris, crurum vitulin. cum avena excorticata, passul. min. & cort. citri, jusecula pullorum gallinarum, carnium vitulin. cum vel sine herba endiviae, borrag. bugloss. cichor. &c. it. Cinnabrina ut Cinnab. nativ: antimon: & factitia, C. C. sine igne sola tritura paratum, terra sigill. alb. &c. 5) Præcipitania terrea parciori tamen dosi exhibita, ne siccitatem humidum

dum nimis absorbendo ageant v. g. lap. cancer. citrat. conch.
ppt. mater. perl. chelæ cancer. ppt. corall. rubr. ppta. &c.

§. XXVI.

Hicce quandoque lenientia aut leniora laxantia sunt interponenda, præsertim si patiens clysteres admittere renuat, partim ut faburra in primis viis successiva collecta, blande eliminetur, partim ut necessaria alvi libertas constanter servetur. Præstantiora ac tutiora sunt Decoctum prunorum laxativum cum sol. fenn. matr. rhabarb. tamarind. passul. rad. polypod., infus. rhabarb. & mann. cum aqua fumar. cichor. tremor. & crystall. tartari, serum lact. tamarind. pulvis mechoacann., syrupus de cichor. cum rhabarb. syrup. de manna.

§. XXVII.

Opiata magni a quibusdam in hujusmodi adfectibus, præprimis ad somnum conciliandum, astimata plane arcenda judico. Expansiva enim sua operatione humores magis rarefaciunt, ideoque plus nocent quam profundunt; Errant, inquit HELMONTIVS Lib. de Lithiali, insigniter qui maniam opiatum compescere satagunt, cum omne opiatum sit in se amens. Conf. illustr. PRAESES in Pathol. p. 272, seqv. & RAMAZINI Diatrib. de morb. artific. cap. 20. COELIVS AVEREL Lib. I. de morbis acut. cap. 17. Noxii itidem effectus sunt vulgo commendata epithemata frontal. refrigerantia; quandoquidem, si frigore actuali gaudent, non solum transpirationem periphericam in capite impediunt, sed membranarum quoque crispaturas augent.

§. XXVIII.

Ad falsa denique, dubia, & minus selecta releganda erunt

erunt sanguis asini ex venis post aures emissus panno linteo mundo exceptus & denique mediante infusione cum aqua anagall. exhibitus, caput & cerebrum arictis venerem non-dum experti, corium capitidis humani pro cucupha, mus assatus &c. nec non amuleta ex rad. bryon. & eryng. aut lap. Lazzuli, armen. chelidon. ruff. & hujus farinæ alia, quæ apud MACASIVM in *Prompt. Mater. Medic.* p. 605. sqq. & hinc inde apud alios commendata occurunt.

§. XXIX.

Vltimo congruum Diætæ regimen profligandæ maniæ subvenire debet, ideoque curandum, ut æger in aere puro subtili ac temperato, plus tamen ad frigidum quam calidum inclinante degat, & cibo tenuiori, temperante & gelatinoso, juseculis avenaceis, hordeaceis, pomis Borstorfian. cum passulis coctis, carne vitulina &c. nec non porcu tenuiori utatur; omni præterea studio se- & excretionum libertas, somnus & animi tranquillitas procuranda, & quævis ea, quantum possibile, arcenda sunt, quæ ulteriore somitem malo subministrare valent.

T A N T V M.

Ingenii

Mingenii dotes, munera rara FISCHERE
 Commonstras tandem pagina docta satis,
 Gratulor. Et porro DOMINVS Tua coepta se-
 cundet,
 Sic venit subito dulcis & amplus honor.

Paucis hifce Clarissimo ac Prænobilissimo
 Dn. CANDIDATO amico suo longe
 honoratissimo gratulari voluit immo-
 debuit

J. A. HANNESEN
 L. L. C.

CHRISTIANAS CAROTAS MALLEAS

ERIGER GA-MINTICAE

LIBRUM

DISSE
EX
ADFFECT
ORIS RAI
QVORV
T

FAVE
IN ALM

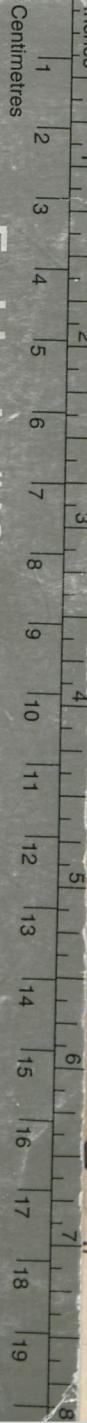
DN. FRIDE
ACADEMIÆ ET

SVMMISQVE IN MI
MORE M

Ad

IOHANN

H
TYPIS IOHANNIS

Farbkarte #13

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

B.I.G.
Black

CA

A

IANNO
SENIORE

PRIVILEGIIS

CHER

TYPOR